

Siionin virsi 283 ehdotus

1. Y - lis - tä Her - raa, sie - lu - ni ja har - taas - ti nyt kii - tä
Ä - lä - kä kos - kaan u - noh - da lau - pe - ut - ta ja suur - ta
ni - me - än - sä. kun päi - vät, yöt Her - ram - me työt
hy - vyyt - tä - n - sä,
niin i - ha - nat taas hoi - ta - vat. Hän pa - ran - taa ja kan - taa,
an - teek - si syn - nit an - taa.

1. Ylistä Herraa, sieluni,
ja hartaasti
nyt kiitä nimeänsä.
Äläkä koskaan unohda
laupeutta
ja suurta hyvyyttänsä
kun päivät, yöt / **Herramme työt**
niin ihanat / taas hoitavat.
Hän parantaa ja kantaa,
anteeksi synnit antaa.

2. Hän vaikka tietää tekemme,
ei tuomitse,
vaan muistaa armoansa.
Hän hidas aina vihaan on
ja verraton
on laupeudessaan.
Se rajaton / kuin taivas on,
ja kirkkaana / suo valonsa.
Se pimeyden poistaa
ja ikuisesti loistaa.

3. **Ja Herra kyllä näkee sen:**
on vaivainen
ja kurja ihmisparka.
Nuppunsa avaa aamulla,
vaan ehtoolla
jo kuihtuu kukka arka.
Ja ankara / on maailma,
kun hallayö / taas viljan lyö.
Myös ihmisenkin retki
on haihtuvainen hetki.

4. **Vaan armo yltäkyläinen,**
uskomme sen,
on vakaa, ennallansa.
Polvesta polveen kestää se,
kun pysymme
vain hänen liitossansa.
Hän vallassaan / ja voimassaan
vertaamaton / ja suuri on.
Maa on vain astimensa
ja taivas istuimensa.

5. Kiittäkää Herraa, enkelit,
te sankarit,
te kaikki joukot taivaan!
Ja kiittäkää, te kansat maan,
kun armostaan
Hän antaa avun vaivaan.
Myös sieluni, / **nyt hartaasti**
jo veisaile / ja riemuitse
ja kiitä Jumalaasi,
parhainta auttajaasi.

Burkhard Waldis 1553 psalmin 103 pohjalta
ruots. Laurentius Petri 1567
suom. Hemminki Maskulainen 1605
uud. J. L. Runeberg, suom Julius Krohn
Sävel toisinto Pohjanmaalta
uud. J. Löytty 2015